

Conținut

Leacuri MĂNĂSTIREȘTI

Prezentate pe tipuri de afecțiuni

Afecțiuni ale sângelui

Afecțiuni hormonale

Afecțiuni ale sistemul limfatic

Afecțiuni cardiovasculare

Afecțiuni ale sistemul nervos

Afecțiuni ale oaselor

Afecțiuni dermatologice

Afecțiuni digestive

Afecțiuni hepatice

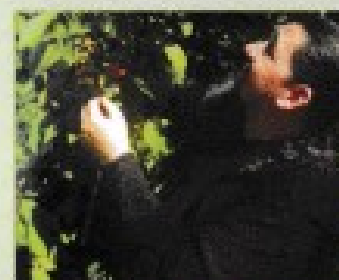
Afecțiuni oftalmologice

Afecțiuni ORL

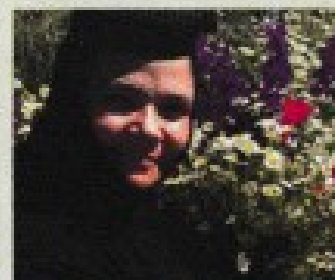
Afecțiuni psihice

Afecțiuni renale

Afecțiuni respiratorii

Afecțiuni reumatice

Afecțiuni tumorale

Remedii antioxidante

Remedii detoxifiante

Remedii pentru diabet

Remedii pentru imunitate

Prefață

Păstrând valențele tămăduitoare ale leacurilor mănăstirești, autoarea acestei cărți și-a propus să ducă mai departe pledoaria pentru repunerea în valoare a celor mai vechi metode terapeutice din lume și să poposească din nou în fascinanta lume a plantelor, într-o adevărată oază aducătoare de liniște și frumos. Dar, dincolo de toate acestea, învățăm să descoperim miraculoasa putere vindecătoare a acestora, în fața unor boli care sunt doar o urmare firească a modului nostru de viață, ce implică alimentația greșită, viciile, abuzul de medicamente, stresul, tulburările emoționale și viața sedentară. Aceste leacuri, dobândite de la nenumărate generații de monahi, ne ajută să înțelegem că sănătatea este rodul armoniei dintre om și modul de viață al acestuia.

Fiind structurată pe afecțiuni, cartea vine în ajutorul fiecărui om care dorește să trăiască sănătos, ținând departe tot ceea ce generează suferință. Un om poate fi numit sănătos chiar dacă are imperfecțiuni vizibile ale trupului. Există situații dintre cele mai diverse ale vindecării trupesti, care este o vindecare limitată, atâta vreme cât nu este întregită de vindecarea sufletească. Întotdeauna vindecarea integrală are două componente: *vindecarea sufletească*, întregită de *vindecarea trupestă*.

Vechiul Testament spune că „leacurile sunt din pământ și omul înțelept nu se va scârbi de ele”. Din fericire, omul contemporan se reînțelepțește și începe să caute tot mai insistent virtuțile terapeutice ale plantelor. Nu întâmplător, leacurile expuse în aceste pagini au fost culese de la călugări, aceștia viețuind în locuri izolate, de cele mai multe ori în creierul munților, acolo unde poluarea nu poate ajunge. Eu personal am experimentat acest lucru, punând bazele unei clinici în care bolnavii sunt tratați doar cu remedii din plante. N-am sfătuit niciodată pe nimeni să evite citostaticele și radioterapia, dar întotdeauna recomand și terapiile alternative. Plantele, de foarte multe ori, creează surprize de neimaginat. Nu degeaba sfaturile biblice ne îndeamnă să ne lecuim cu plante din grădina Domnului. Ca medic, tratez cu multă responsabilitate afecțiunile bolnavilor mei, dar rugăciunea și tratamentele naturiste au stat dintotdeauna la baza oricăror terapii. Bolnavul credincios suportă mult mai bine decât ceilalți evoluția bolii, este mai liniștit, mult mai optimist și încrezător în vindecarea lui, are un moral foarte ridicat. Bolnavul cu adevărat credincios nu face depresie niciodată, sau numai foarte rar, când e depășit de situație. Toate aceste manifestări în viața lui psihică îl ajută în procesul vindecării. Și dacă toate acestea sunt întregite de un tratament naturist, ușor, cu ceaiuri și tincturi terapeutice, rezultatele sunt întotdeauna pe măsură.

LEACURI
pentru trup
și suflet

AFECTIUNI ALE SÂNGELUI

- ▶ Ananasul
- ▶ Coadă-calului
- ▶ Grâul verde
- ▶ Leurda
- ▶ Scorțișoara
- ▶ Strugurele
- ▶ Usturoiul

Măicuțele de la Mănăstirea
Polovragi și tainele
strugurilor brumați

ESTE ESENȚIAL SĂ ÎNȚELEM CĂ BOLILE DE SÂNGE SUNT DIFERITE DE BOLILE CARE SE TRANSMIT PRIN INTERMEDIUL SÂNGELUI

Bolile hematologice afectează elementele constitutive ale sângelui: eritrocitele, trombocitele, leucocitele sau precursorii lor de la nivelul măduvei hematogene, determinând simptome specifice unui nivel prea scăzut sau prea crescut al unei anumite linii celulare. Bolile de sânge sunt congenitale, fiind rezultatul unor tulburări genetice moștenite, dar sunt diagnosticate la timp, deoarece simptomele afectează vizibil viața celui suferind.

Marea majoritate a bolnavilor solicită din proprie inițiativă ajutorul medicului, pentru că simptomatologia este mai mult decât evidentă: stări de oboseală, hemoragii, dureri articulare, probleme de coagulare a sângelui, colorație roșie-violacee a mucoaselor, sângerări apărute din senin sau după

lovituri minore, sângerări gingivale, mărirea ganglionilor limfatici din regiunea cervicală, inghinală sau axială, dureri de oase, astenie, transpirații nocturne, apariția de tromboze venoase, vulnerabilitate în fața infecțiilor. Bolile de sânge nu se pot vindeca, dar pot fi ameliorate cu remedii naturiste: ananas, coada-calului, grâu verde, leurdă, scorțișoară, struguri, usturoi.

harba-sasului, brădișor, coada-iepei, coada-mânzatului, coada-șopârlei, iarbă-de-cositor, opintici, părul-porcului, peria-ursului.

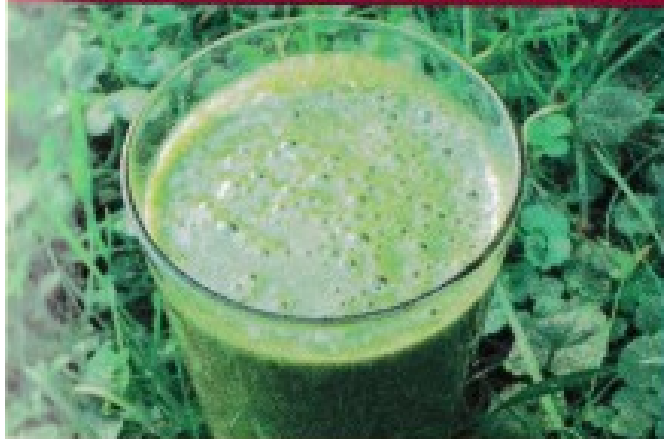
Această plantă are efecte antihemoragice puternice, permițând refacerea rapidă în urma intervențiilor chirurgicale, după sângerările abundente, fiind unul dintre cele mai bune remedii în anemia posthemoragică.

Vechii călugări, care se retrăgeau în păduri din cele mai îndepărtate locuri, neavând alte posibilități, erau obligați să-și

rezolve singuri problemele de sănătate. Pentru a opri sângerările nazale mai abundente, aceștia au folosit dintotdeauna coada-calului. Se ia o mână de plantă proaspăt culeasă, se fierbe în apă de izvor timp de 10 minute, după care se strecoară, amestecându-se cu o linguriță de sare. În momentul în care decoctul se răcește, se toarnă în mână și se trage pe nara din care curge sânge. Sângerarea se oprește imediat. Acest decoct poate fi folosit și în hemoragii externe, cauzate de zgârieturi sau tăieturi.

Grâul verde

TULBURĂRILE DE COAGULARE POT FI REGLATE CU SUC DE GRÂU VERDE

Un pahar cu suc de grâu verde este mai mult decât un medicament și asta datorită conținutului mare de vitamine (A, B, C, E și K) și minerale de care avem nevoie. Sucul de grâu are similitudini cu propriul nostru sânge, având particularități comune cu hemoglobina, care are rolul de a transporta oxigenul din corp. Abundența de minerale alcaline transformă mediul foarte acid din corpul nostru într-un mediu alcalin, în care boala nu se poate dezvolta. De asemenea, acest suc-minune reduce presiunea arterială, dilatând în tranzitul lui căile prin care sângele circulă și, în același timp, stimulează

glanda tiroidă. Deși este indicat în tratarea bolilor de sânge, sucul de grâu se poate recomanda și diabeticilor, chiar dacă este foarte dulce. Clorofila se poate extrage din mai multe plante, însă iarbă de grâu este superioară, deoarece s-a descoperit că aceasta conține peste 100 de elemente de care omul are nevoie. Pentru obținerea a 50 ml de suc, sunt necesare două mâini de iarbă de grâu de 14-16 cm lungime. Sucul de grâu se obține foarte ușor, cu ajutorul storcătoarelor electrice sau chiar al unei mașini de tocat carne, doar că în această situație trebuie strecurat. Pentru a beneficia integral de proprietățile sucului, acesta trebuie să fie consumat imediat după presare. La început se administrează 5-10 picături, în lapte sau ceai, iar după o lună de tratament se poate ajunge chiar la o lingură de suc la 100 ml lichid. E bine de știut că sucul proaspăt obținut își păstrează foarte puțin timp proprietățile și nutrienții benefici, motiv pentru care nu se congelează și nu se păstrează în frigider.

Scorțișoara

AFECTIUNILE HEMATOLOGICE SE POT TRATA CU INFUZIE DE SCORTIȘOARĂ

Scorțișoara se găsește în comerț sub formă de baghete subțiri sau pulbere, cu o aromă deosebită. Aceasta constituie o excelentă sursă de fibre și minerale. Combinația de calciu și fier pe care scorțișoara o conține ajută în procesul de secreție a bilei, reglează tranzitul intestinal și combate constipația cronică, ameliorând simptomele de colon iritabil. De asemenea, proprietățile antibacteriene și antifungice ale scorțișoarei tratează până la vindecare infestarea cu fungi și bacterii localizate la nivelul stomacului. Pentru aceasta este nevoie de folosirea în mod frecvent a scorțișoarei, dacă se poate zilnic, dimineața și seara.

Se face o infuzie din 250 ml apă plată și 20 g ceai verde. Înainte de a se lua de pe foc, în apa clocotită se adaugă frunzele de ceai verde și o jumătate de linguriță de scorțișoară, apoi se lasă la infuzat timp de cinci minute. Se strecoară și se bea cu înghițituri mici. Tratatamentul durează 30 de zile și se poate repeta ori de câte ori este nevoie.

Ceaiul verde cu scorțișoară este benefic în afecțiunile hematologice, fluidizează sângele, iar prin scăderea nivelului de zahăr din sânge și creșterea producției de insulină în organism ajută la tratarea diabetului.

Usturoiul verde

PRIMENIREA PERMANENTĂ A SÂNGELUI SE POATE FACE CU USTUROI VERDE

Despre usturoiul verde, călugării mai bătrâni spun că „înnoiește sângele și scoate otrava din plămâni”. Dar, înainte de toate, este o trufanda foarte agreată mai ales de călugării care nu și-au modernizat modul de viață și pentru care usturoiul verde, în asociere cu

pâinea pustnicească, este un adevărat deliciu. În mănăstirile din Gorj și Mehedinți, usturoiul verde se mănâncă și cu „turtă” (un fel de mămăligă mai tare, coaptă pe vatră). Este poate unul dintre secretele vieții sănătoase a monahilor din vârf de munte. La un schit din Parâng am mâncat chiar salată de usturoi, despre care nici măcar nu știam că ar exista. Se prepară simplu și este foarte gustoasă: se iau cam trei fire de usturoi foarte fraged pentru o porție de salată. Acestea se spală bine, se toacă foarte fin, apoi se amestecă și cu câteva frunze de salată verde sau spanac. Se adaugă un strop de sare, puțin suc de lămâie și o linguriță de ulei de măsline, apoi se azonează totul cu mărar și pătrunjel proaspăt tocat. Dacă ingredientele sunt netratate și proaspete, o astfel de salată este un deliciu, dar și un incontestabil leac. Afecțiunile care pot fi tratate cu această minunăție sunt în primul rând cele hematologice, respiratorii, cardiace, dar și reumatice.

